

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 2OboE/66/2013                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 4209200060                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 28.10.2013                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Beáta Miničová           |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2013:4209200060.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, proti povinnému: F. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom G., o vymoženie pohľadávky 637,68 eur s príslušenstvom, vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým so sídlom Exekútorského úradu Bratislava, Záhradnícka 62, Bratislava pod sp. zn. EX 11358/2008, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 30. novembra 2012, č. k. 5CoE/165/2012-55, takto

### rozhodol:

Odvolacie konanie z a s t a v u j e .  
Povinnému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

### Odôvodnenie

Okresný súd Komárno uznesením z 2. apríla 2012, č. k. 12Er/2/2009-27 exekúciu vedenú u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, Exekútorský úrad Bratislava, Záhradnícka 62, pod sp. zn. 12Er/2/2009 (EX 11358/2008) vyhlásil za neprípustnú a zastavil s tým, že o náhrade trov exekúcie súdneho exekútora rozhodne v osobitnom uznesení. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul je materiálne nevykonateľný, z ktorého dôvodu súd exekúciu podľa § 57 ods. 2 a § 58 ods. 1 Exekučného poriadku zastavil.

Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, napadnutým uznesením z 30. novembra 2012, č. k. 5CoE/165/2012-55 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil, návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol a povinnému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v zmysle ust. § 251 ods. 4 O. s. p. sú v exekučnom konaní použiteľné ustanovenia jednotlivých častí zákona č. 99/1963 Zb. v prípade, ak Exekučný poriadok úpravu príslušných otázok neupravuje. Možnosť súdne konanie prerušiť rozhodnutím súdu obligatórne, či fakultatívne vyplýva z ust. § 109 O. s. p. V exekučnom poriadku však z možnosti v exekučnom konaní, konanie prerušiť vylučuje uplatnenie zásady „lex specialis, derogat lex generalis“, pretože osobitný zákon - Exekučný poriadok, ktorý je zákonom špeciálnym k všeobecnému zákonu (zákon č. 99/1963 Zb.) stanovuje v ust. § 36 ods. 5 Exekučného poriadku, že exekučné konanie nemožno prerušiť. Z vyššie

uvedeného ústavného rámca podľa odvolacieho súdu vyplýva, že exekučné konanie nemožno prerušiť rozhodnutím súdu tak ako to predpokladá § 109 O. s. p. Rozhodnutím súdu možno súdne konanie (a teda aj exekučné konanie) prerušiť podľa podmienok čl. 11 ods. 5 ústavného zákona č. 227/2002 Z. z. o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu. Uvedeným nie je dotknuté napríklad ani zákonné prerušenie exekučného konania podľa zákona č. 328/1991 Zb., resp. zákona č. 7/2005 Z. z., o konkurze a reštrukturalizácii. Vzhľadom na to, že v tomto prípade sa nejedná ani o možnosť, kedy o prerušení súdneho - exekučného konania môže rozhodnúť svojím rozhodnutím súd, ani prípad, kedy sa exekučné konanie prerušuje zo zákona, podľa odvolacieho súdu je potrebné sa riadiť zákonným ust. § 36 ods. 5 Exekučného poriadku. Uvedené sa podľa názoru odvolacieho súdu vzťahuje aj na prerušenie konania žiadané pre predloženie veci Súdnemu dvoru EÚ na rozhodnutie o prejudiciálnej otázke, preto návrh oprávneného na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O. s. p. zamietol.

Proti výroku uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bol zamietnutý návrh na prerušenie konania, podal oprávnený odvolanie z dôvodu, že mu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.), zlej interpretácie § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a je nepreskúmateľné. Navrhol rozhodnutie odvolacieho súdu v uvedenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že odvolanie podal oprávnený, skúmal, či sú splnené procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže o podanom odvolaní konať.

Podľa § 103 O. s. p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní, i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako i na strane účastníkov konania), ktoré musia byť nevyhnutne splnené, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania. Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offio. Ak pri ich skúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 1 O. s. p.). Medzi tieto procesné podmienky nepochybne patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejednanie veci, vyplývajúca zo zákona.

Z podania oprávneného, či už z hľadiska formálneho (najmä označenia opravného prostriedku), ako i obsahového (predovšetkým citácie relevantných zákonných ustanovení, ako aj argumentácie dôvodov a vymedzenia toho, čo účastník žiada) možno bez pochybností vyvodiť, že tento procesný úkon oprávneného v predmetnej veci, ktorým napadol uznesenie odvolacieho súdu, je odvolaním v zmysle § 201 a nasl. O. s. p.

Podľa § 201 veta prvá O. s. p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Podľa § 9 ods. 1 O. s. p. na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa a/ v sporoch o vzájomné vyporiadanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 O. s. p.).

Podľa § 10 ods. 1 O. s. p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O. s. p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa

rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je funkčne príslušný rozhodovať iba o tých odvolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa; prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského súdu rozhodnutím súdu prvého stupňa, sú pritom zákonom taxatívne vymedzené (§ 9 ods. 2 O. s. p.).

V predmetnej veci rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí návrhov oprávneného na prerušenie konania, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím súdu odvolacieho, vydaného v rámci odvolacieho konania, počas ktorého odvolací súd môže vydávať viaceré rozhodnutia, avšak po začatí odvolacieho konania v takom prípade vždy koná ako súd odvolací. Funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie podaného odvolania oprávneného preto nie je daná.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o odvolaní oprávneného proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 104 ods. 1 v spojení s § 211 ods. 2 O. s. p. zastavil bez toho, aby preskúmaval vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Z procesného hľadiska zastavenie konania zaviniť oprávnený, a preto mu vznikla povinnosť hradiť trovy odvolacieho konania povinnému (§ 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 2 O. s. p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.